

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **Mgr. R. G.**, zastoupeného JUDr. Pavlem Kortou, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Poštovní 2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 4.2.2008 sp. zn. KÚOK/125136/2007/ODSH-SD/7273, č.j. KUOK 11500/2007, o dopravním přestupku,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného **se** pro vady řízení **zrušuje** a věc **se** mu **vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 10.640,- Kč, z toho 8.640,- Kč k rukám JUDr. Pavla Korty, advokáta se sídlem Poštovní 2, Ostrava do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 4.2.2008 sp. zn. KÚOK/125136/2007/ODSH-SD/7273, č.j. KUOK 11500/2007 žalovaný krajský úřad Olomouckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství jednak změnil rozhodnutí Městského úřadu Hranice, odboru dopravy č.j. OD/21833/07-8/Ha/166 ze dne 20.11.2007, a to tak, že výroková část tohoto rozhodnutí týkající se protiprávního jednání žalobce zní: „Tímto porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., čímž spáchal přestupek dle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 přestupkového zákona“, a jednak potvrdil ostatní výroky tohoto rozhodnutí. Žalobce byl citovaným rozhodnutím Městského úřadu Hranice uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, kterého se dopustil tím, že dne 28.8.2007 ve 14:06 hod. v katastru obce Hranice VII – Slavič na silnici č. I/47 ve směru jízdy od obce Lipník nad Bečvou na obec Hranice IV – Drahotuše, řídil nákladní motorové vozidlo zn. Subaru Legacy, r.z. X nedovolenou rychlostí, kdy mu byla strážníky Městské policie Hranice v součinnosti s Dopravním inspektorátem Policie ČR, Okresního ředitelství Přerov, naměřena rychlost jízdy 81 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/hod., byla jako nejnižší skutečná rychlost jízdy vozidla naměřena 78 km/hod. Nejvyšší dovolená rychlost v měřeném úseku byla stanovena svislou dopravní značkou IS 12a – „Obec“ a zákonem o silničním provozu 50 km/hod. Před začátkem obce jsou na vozovce umístěny zpomalovací prvky a za svislou dopravní značkou označující začátek obce, jsou rovněž na vozovce, v obou jízdních pružích, umístěny vodorovné dopravní značky B 20a – „Nejvyšší dovolená rychlost“, s vyznačením rychlosti 50 km/hod. Přestupek byl prokázán dokumentací záznamového zařízení radiového měřiče rychlosti výrobní číslo 06/0131 a úředními záznamy zasahujících strážníků. Podle rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu žalobce tímto jednáním porušil ust. § 4 písm. b), ust. § 4 písm. c), ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění. Za tento přestupek byla žalobci podle § 22 odst. 8 zákona o přestupcích uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč a zároveň mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které především namítal porušení základních principů správního procesu správními orgány obou stupňů. Správní orgán I. stupně konal dne 20.11.2007 ústní jednání, aniž by o této skutečnosti uvědomil žalobce a jeho právního zástupce a aniž mu umožnil řádně a v plném rozsahu vykonávat svá procesní práva. Po doručení příkazu o uložení pokuty ze dne 20.9.2007 podal žalobce přípisem ze dne 15.10.2007 odpor, ve kterém požádal zároveň o doručování korespondence na elektronickou adresu X, poštovní přepravou pak na adresu AME Consulting Limited, 7 Craig Street, P.O. Box 322, Belize City, Střední Amerika. Správní orgán I. stupně mu přesto zaslal zásilku neznámého obsahu (dle jeho tvrzení se jednalo o předvolání k ústnímu jednání na den 20.11.2007) na adresu jeho trvalého bydliště K. J.756, O.-L. Na této adrese se však v době doručování žalobce nezdržoval, jelikož panelový dům je ve vlastnictví bytového družstva O. a byla v něm prováděna rekonstrukce, pro kterou byl v té době neobyvatelný. Skutečnost, že

se v bytě z důvodu této rekonstrukce žalobce nezdržoval, správnímu orgánu I. stupně sdělil prostřednictvím svého právního zástupce přípisem ze dne 15.11.2007. Správní orgán I. stupně však na tuto skutečnost nijak nereagoval, předvolání k ústnímu jednání žalobci nezaslal ani na elektronickou adresu ani na klasickou poštovní adresu pro doručování, kterou mu sdělil. Stejně tak nezaslal uvědomění o konání ústního jednání jeho právnímu zástupci JUDr. Pavlu Kortovi ani na elektronickou adresu ak.korta@tiscali.cz ani na adresu sídla advokátní kanceláře tohoto právního zástupce. Z uvedených důvodů žalobce proto bližší procesní obranu vnesl až v rámci podaného odvolání a na této obraně nadále setrvává i když tvrdí, že předmětné vozidlo neřídil a nebyl proto stavěn hlídkou městské policie. Pokud se ve spise nacházejí policejní záznamy o provedené kontrole, tyto nejsou podepsány jeho osobou. V odvolání proto namítal žalobce mimo procesní vady také doplnění dokazování s tím, že správní orgán I. stupně měl vyslechnout policisty provádějící údajné měření a kontrolu a nechat vypracovat písmoznalecký posudek ohledně pravosti podpisu na záznamu o policejní kontrole. Kromě toho žalobce v závěru své žaloby napadá také nesprávnou právní kvalifikaci skutku, který je mu vytýkán.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 27.6.2008 uvedl, pokud jde o námitku nevyrozumění žalobce o ústním jednání, že předvolání nebylo žalobcem vyzvednuto v odběrní lhůtě a kromě toho správní orgán I. stupně toto předvolání žalobci zaslal zároveň elektronickou poštou dne 15.11.2007. V uvedenou dobu žalobce neměl zvoleného žádného zmocněnce. K námitce, že žalobce neřídil předmětné vozidlo a nebyl kontrolován hlídkou, žalovaný odkázal na spisový materiál a na to, že „skutečnost, že tyto materiály nejsou podepsány žalobcem, nečiní tyto podklady nepravdivými“. Také žalobcovu námitku ohledně nenapravení a nedoplnění dokazování považuje žalovaný za neoprávněnou stejně tak jako námitky týkající se formální stránky napadeného rozhodnutí.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 4.2.2008 sp. zn. KUOK/125136/2007/ODSH-SD/7273, č.j.: KUOK 11500/2007 a z připojeného správního spisu Městského úřadu Hranice, odboru dopravy, sp. zn. OD/21833/07/Hla/166 jakož i z připojeného správního spisu žalovaného a dospěl přitom k závěru, že rozhodnutí žalovaného je nutno pro vady řízení zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu Městského úřadu Hranice – odboru dopravy vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že tento spis obsahuje úřední záznam o výše uvedeném dopravním přestupku žalobce podepsaný strážníky městské policie J. N. a H. P.. Městská policie oznámila dopravní přestupek správnímu orgánu I. stupně přípisem ze dne 28.8.2007 a na to dne 20.9.2007 byl správním orgánem I. stupně vydán příkaz o uložení pokuty žalobci. Ze spisu vyplývá, že žalobce dne 15.10.2007 podal proti příkazu o uložení pokuty odpor. Městský úřad Hranice – odbor dopravy, jak vyplývá z dalšího obsahu správního spisu, doručoval žalobci přípis o pokračování řízení o přestupku – předvolání obviněného, který prokazatelně doručoval žalobci na adresu O. K. J. 756. Tato zásilka byla podána na

poštu Hranice 1 dne 29.10.2007, následně 30.10.2007 byla uložena až do 15.11.2007 a v následující den, tj. 16.11.2007 byla vrácena Městskému úřadu Hranice. Správní spis obsahuje dále výpis o „vyhodnocení hovorného“ ze dne 12. – 15.11.2007, z něhož vyplývá, že ve 14:56 hod. bylo voláno na telefonní číslo 596 317 080 do Moravskoslezského kraje K. H., který je rovněž podepsán na záznamu obsaženém ve spisové dokumentaci ze dne 15.11.2007. Tento záznam obsahuje sdělení, že dne 12.11.2007 sekretářka žalobce telefonicky požádala o zaslání – e-mailem dokumentu, který byl zasílán doporučeně do vlastních rukou (pokračování řízení), že si jej žalovaný nemohl převzít. Žádosti bylo vyhověno v uvedený den. Z obsahu spisu je dále prokazatelné, že Městskému úřadu v Hranicích na Moravě, odboru dopravy, byl doručen dne 16.11.2007 přípis JUDr. Pavla Korty, advokáta, ze dne 15.11.2007 podaný na poště Ostrava 1 téhož dne, kterým je předkládána plná moc k zastupování žalobce jmenovaným advokátem se žádostí, aby byl řádně a včas informován o všech ústních jednáních, která ve věci budou nařízena a aby mu vyrozumění bylo zasíláno primárně na elektronickou adresu ak.korta@tiscali.cz. Uvedený přípis obsahuje dále informaci o tom, že se žalobce od 27.10.2007 nezdržuje na adrese svého trvalého bydliště z důvodu stavebních rekonstrukcí bytu, a proto není na této adrese schopen přebírat poštu. Správní spis pak dále obsahuje záznam o projednání přestupku v nepřítomnosti ze dne 20.11.2007 a rozhodnutí Městského úřadu Hranice, odboru dopravy, z téhož dne, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání shora uvedeného přestupku a byla mu uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč včetně povinnosti nahradit náklady správního řízení. Součástí správního spisu je také odvolání žalobce prostřednictvím uvedeného právního zástupce a napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 4.2.2008, jímž o odvolání žalobce rozhodl shora uvedeným způsobem.

Rozsudkem ze dne 11.1.2010 č.j. 58Ca 16/2008-18 krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ze shora uvedených listinných důkazů přitom soud dovodil, že je oprávněná žalobní námitka žalobce spočívající v tom, že správní orgán I. stupně konal ústní jednání dne 20.11.2007, aniž by o něm uvědomil právního zástupce žalobce. Přitom přípisem ze dne 15.11.2007 dal žalovanému JUDr. Pavel Korta, advokát na vědomí, že zastupuje žalobce, jakožto obviněného z přestupku a zároveň správnímu orgánu I. stupně doručil plnou moc k zastupování udělenou žalobcem téhož dne. Žalovaný však prokazatelně právního zástupce žalobce nepředvolal. Tuto skutečnost žalovaný v napadeném rozhodnutí pak hodnotil tak, že právní zástupce žalobce se o jednání konaném dne 20.11.2007 dověděl v dostatečném předstihu zasláním předvolání žalobci elektronickou poštou.

K podané kasační stížnosti žalovaným Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 17.2.2011 č.j. 5As 19/2010-42 rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud z obsahu spisu dovodil, že žalobce zmocnil k zastupování JUDr. Pavlu Kortu až poté, co měl být vůči němu učiněn předmětný úkon, a to předvolání k ústnímu jednání. Krajský soud, který své rozhodnutí postavil na jiném závěru, nezkoumal, zda bylo doručení žalobci na adresu jeho trvalého pobytu řádným a účinným doručením a zda na toto doručení má vliv skutečnost, že žalobce požádal o doručování na kontrétní adresu v Belize. Je proto nezbytné, aby krajský soud posoudil i otázku, zda uvedení adresy pro doručování

v Belize bylo skutečně účelové, jak dovozuje žalovaný. Nejvyšší správní soud se dále v odůvodnění svého rozsudku zabýval námitkou žalovaného, že se žalobce seznámil s obsahem předvolání k jednání správního orgánu I. stupně tím, že se seznámil s emailovou zprávou zaslanou žalobci tímto správním orgánem dne 15.11.2007. Žalobce to však popírá a v této souvislosti Nejvyšší správní soud poukázal na to, že systém doručování datovými zprávami podle zákona o elektronickém podpisu č. 227/2000 Sb. neumožňuje účinné ověření doručení zprávy adresátu pokud toto doručení nepotvrdí adresát sám. Takové ověřování přinesl až systém datových schránek, jehož prostřednictvím se však v daném případě nedoručovalo. V projednávané věci žalobce popírá, že by předmětnou datovou zprávu kdykoliv obdržel a jelikož obsahem správního spisu není žalobcova datová zpráva potvrzující přijetí datové zprávy správního orgánu I. stupně, Nejvyšší správní soud uzavřel, že doručení této datové zprávy ze dne 15.11.2007 nebylo žalobci prokázáno.

Krajský soud se opětovně především zabýval otázkou oprávněnosti první žalobní námitky žalobce, a to že správní orgán I. stupně konal dne 20.11.2007 ústní jednání, aniž by o této skutečnosti uvědomil jeho a jeho právního zástupce a umožnil mu tedy řádně vykonávat svá procesní práva. Jak vyplývá se shora uvedených skutkových zjištění obsažených ve správním spise správního orgánu I. stupně, poté, kdy byl vydán příkaz o uložení pokuty ze dne 20.9.2007, žalobce proti němu podal odpor připsaný ze dne 15.10.2007, v němž popíral, že by se dopustil skutku, který je mu kladen za vinu a požádal o zasílání veškeré korespondence na elektronickou adresu X a jako klasickou adresu pro doručování uvedl : AME Consulting Limited, 7 Craig Street, P.O.Box 322, Belize City, Belize, Střední Amerika. Pokud by měl správní orgán I. stupně předvolat žalobce k ústnímu jednání na elektronickou adresu, pak v době takového doručování by správní orgán neměl důkaz o tomto doručení, jak na to ostatně poukázal v odůvodnění svého rozsudku i Nejvyšší správní soud. Druhou adresu pro doručování poštou žalobce označil ve státě Belize. Podle ust. § 19 odst. 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb. v platném znění) nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení. Shora žalobcem uvedená adresa ve státě Belize rozhodně nemohla v případě doručování na tuto adresu přispět k urychlení řízení či k jinému účelu z hlediska ekonomiky a vůbec celého průběhu tohoto řízení. Při ústním jednání soudu zástupce žalobce (který u něj přítomen nebyl) smysl a účel a vůbec realizaci takového doručení nebyl schopen vysvětlit. V tomto směru lze přisvědčit námitce žalovaného, že uvedení této adresy žalobcem pro doručování bylo skutečně účelové, přitom tento účel nemohl vést k urychlení řízení, ale naopak jeho ztěžování. Za situace, kdy nebylo účelné ani vhodné předvolávat žalobce elektronickou poštou či na adresu v Belize City, správní orgán žalobce předvolal z adresy jeho trvalého bydliště Orlová 4, kpt. Jaroše 756. Poté, kdy si žalobce obsílku nevyzvedl, byla dne 30.10.2007 uložena na poště a dne 16.11.2007 vrácena zpět správnímu orgánu I. stupně. Za předpokladu, že by se na adrese svého bydliště žalobce skutečně zdržoval, by mu v souladu s ust. § 23 správního řádu byla obsílka řádně doručena tímto uložením. Žalobce však v žalobě tvrdil, že se na adrese trvalého bydliště v době doručování nezdržoval z důvodu

prováděné rekonstrukce bytu a domu, kdy jeho byt byl neobyvatelný. Za podstatnou skutečnost pro posouzení řádného předvolání žalobce k ústnímu jednání správního orgánu I. stupně považuje krajský soud oznámení JUDr. Pavla Korty, advokáta ze dne 15.11.2007, které bylo správnímu orgánu I. stupně prokazatelně doručeno dle razítka jeho podatelny, následující den 16.11.2007. Spolu s tímto přípisem doručil JUDr. Korta plnou moc k zastupování udělenou žalobcem se žádostí, aby byl řádně a včas informován o všech ústních jednáních, která budou ve věci nařízena. Zároveň sdělil, že žalobce se od 27.10.2007 na adrese trvalého bydliště nezdržuje z důvodu stavebních rekonstrukcí bytu, a proto na této adrese není schopen přebírat poštu. Z dalšího obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgán I. stupně ani žalobce ani jeho právního zástupce dále k ústnímu jednání nepředvolal. Přitom do momentu doručení oznámení JUDr. Korty správnímu orgánu I. stupně žalobci předvolání k tomuto ústnímu jednání účinně doručeno nebylo a ani jeho právní zástupce k tomuto jednání předvolán rovněž nebyl. Za této situace krajský soud uzavírá, že dne 20.11.2007 správní orgán I. stupně neměl ve věci jednat a rozhodovat, neboť jak již poukázal ve svém rozsudku ze dne 11.1.2010, žalobci bylo zabráněno v realizaci jeho práva garantovaného ust. § 36 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, z něhož vyplývá oprávnění účastníků správního řízení navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, právo v řízení vyjádřit své stanovisko, jakož i právo možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí správního orgánu. Účastníci řízení mají tedy právo navrhopvat jakékoliv důkazy a činit návrhy související s předmětem projednávané věci nebo které mohou osvětlit skutečný stav věci. K realizaci tohoto práva je je povinen správní orgán prokazatelně písemně vyrozumět o konání ústního jednání, příp. při tomto jednání jim sdělit, že bude ukončeno dokazování a poučit je o právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Jak vyplývá ze shora uvedeného, správní orgán I. stupně v daném případě tuto povinnost nesplnil a jeho pochybení žalovaný v odvolacím řízení nenapravil. Za této situace krajský soud opětovně rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc mu podle odst. 4 vrátil k dalšímu řízení.

V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. zavázal krajský soud žalovaného k náhradě nákladů řízení žalobci v celkové výši 10.640,- Kč, z čehož 2.000,- Kč činil soudní poplatek z návrhu na zahájení řízení a 8.640,- Kč náklady právního zastoupení žalobce advokátem v rozsahu tří úkonů právní pomoci po 2.100,- Kč a 3 režijních paušálů po 300,- Kč v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 8.března 2012

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

